

cumventæ Venetæ naves, ita crebris machinarum ictibus (quas dux peritissimus in extrema fluminis ripa locarat) sunt ad unam concussæ, ut desperatione actus Quirinus, translatis silentio noctis in proximum oppidum armamentis, illas, ne in hostium potestatem venirent, incendio absumpserit; quanquam sic quoque ferunt nonnullas ab hoste interceptas. Sed ubi ille Venetias venit, a Patribus ad populi Advocatores est rejectus, qui in suspicionem venisset, non tam non potuisse, quam noluisse classem ipsam servare. Eum Advocatores in vinculis habendum censuere. Fuerunt ea tempestate qui crederent, Quirinum ab initio in tutum cum ipsa classe abire potuisse, fuisseque id facturum, nisi ab Attendulo spes illi facta esset, fore ut statim, conferto prælio, ipse subsidio cum omnibus copiis adesset. Quod quum nullo modo præstitisset, proditus Venetus cladem aliena culpa adierit. Profectus inde hostis (neque enim erat, cur Cremonæ timeret amplius) ad Caravagium Veneto præsidio munitum castra locat.

Attendulus, qui Sforciam in Venetam classem euntem, usque fere ad locum ubi res gesta est, secutus fuerat, ubi illum post cladem illatam in Abduanam terram reversum accepit, Caravagiumque obsidione cinxisse: ipse quoque eo copias admovit, insignem locum Veneta clade factururus. Vix unquam alias tantus equitatus, tot viri illustres Gallicis bellis unum in locum coiere. Nam præter Attendulum copiarum omnium Imperatorem, erant in Venetis castris Lodovicus Gonzaga, Bartholomæus Collio qui non multo ante ad Venetos transierat, Gentilis Leonensis, Carolus Montonius, Tybertus Brandolinus, Joannes Comes, Romani sanguinis, Guido Ranconius, Albertus Bodienfis, Cæsar Martinengius, Nicolaus Guerrierius, & cum his ad duodecim equitum millia, ac vis perditum ingens. Apud Sforciam Alexander Bosius & Corradus fratres, Robertus Severinas, Franciscus & Jacobus Picinini, Guilielmus Monferratensis, Carolus Gonzaga, Alovifius Vermius, Joannes Tollentinas, Christophorus

*Veneti a
Sforcia præ-
lio victi.*